

ДБР

ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ МЕЛІТОПОЛІ
(ТУ ДБР у м. Мелітополі)

вул. Індустріальна, 89, м. Мелітополь, Запорізька область, 72316, тел. : (0619) 239-96-29

поштова адреса для листування: а/с 621, м. Запоріжжя, 69005

Email: info.mlt@db.gov.ua, сайт: www.dbr.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 42348993

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Миколаїв

«29» 08 2023 року

Слідчий третього слідчого відділу (з дислокацією у м. Херсоні) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Мелітополі, Єрохін Ігор Анатолійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42022100000000247, внесені 02.06.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч 7 ст.111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України -

П О В І Д О М И В :

Балацькому Євгену Григоровичу,
16.09.1979 року народження, громадянину
України, уродженцю м. Каховки
Херсонської області, проживаючому за
адресою: м. Херсон, вул. Димитрова, 26А,
кв. 125, раніше не судимому

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 2 ст. 111 КК України, а саме у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану;

- ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності, суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Відповідно до статей 19, 68 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Також статтями 132, 133 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

Згідно з вимогами статей 72, 73 Конституції України, питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи

щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Систему адміністративно-територіального устрою України складають: Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони в містах, селища і села.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Міста Київ та Севастополь мають спеціальний статус, який визначається законами України.

Окрім викладеного, 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу. Згідно з частиною 4 статті 2 Статуту ООН, усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з цілями ООН.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН (далі - Резолюція) № 36/103 від 09.12.1981, що містить Декларацію про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав, Резолюцією № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, Резолюцією № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, Резолюцією № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та Резолюцією № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить Визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав утримуватись від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, статтями 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, серед іншого, визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Також, згідно з пунктами 1-3 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання відповідно до принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України; утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом Організації Об'єднаних Націй; утримуватись від економічного тиску, спрямованого на те, щоб підкорити своїм власним інтересам здійснення Україною прав, притаманних її суверенітету, і таким чином отримати будь-які переваги.

Описом та картою державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003, ратифікованого Російською Федерацією 22.04.2004, визначено, що територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Херсонської, Миколаївської, Запорізької, Харківської, Сумської, Чернігівської областей відноситься до території України.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеною Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та інших міжнародно-правових актів, є окупацією частини території суверенної держави України та відповідно до міжнародного права – діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Статтею 42 Додатку до IV Гаазької конвенції про закони і звичаї суходільної війни 1907 року визначено, що територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Всупереч нормам міжнародного гуманітарного права представники влади Російської Федерації (далі - РФ) та службові особи з числа керівництва Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), діючи у порушення вимог Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, вимог Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981, № 2734 (XXV) від 16.12.1970, № 2131 (XX) від 21.12.1965, № 3314

(XXIX) від 14.12.1974 та інших міжнародно-правових актів, поетапно спланували, підготували та розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ підрозділам ЗС РФ та іншим підпорядкованим їм військовим підрозділам, силовим відомствам і збройним формуванням про повномасштабне військове вторгнення на територію України, у тому числі з метою захоплення її територій та державної влади.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці підрозділів ЗС РФ разом з іншими, підпорядкованими представникам влади РФ та керівництву ЗС РФ, військовими підрозділами, силовими відомствами і збройними формуваннями, діючи на виконання вищевказаного злочинного наказу щодо повномасштабного військового вторгнення на територію України, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, здійснили незаконне повномасштабне вторгнення на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях. Окрім цього, останні здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, житлові масиви, цивільні та інші об'єкти, та окупували частину території України. Тобто, вчинили дії, спрямовані на виконання раніше розробленого злочинного плану і реалізацію вищевказаного злочинного умислу, направлені на порушення суверенітету і незалежності України, насильницьку зміну та повалення її конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, посягання на її територіальну цілісність і недоторканність, з метою зміни меж території та державного кордону та порушення порядку, встановленого Конституцією України та міжнародно-правовими актами, що продовжується до теперішнього часу та призвело і призводить до загибелі значної кількості людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків.

У зв'язку з викладеним, 24.02.2022 Президент України видав Указ № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затверджений Законом України № 2102-IX від 24.02.2022 «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні», відповідно до якого з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан, строки дії якого у подальшому неодноразово продовжувався та який діє до цього часу.

У подальшому військовослужбовці підрозділів ЗС РФ разом з іншими, підпорядкованими представникам влади РФ та керівництву ЗС РФ, військовими підрозділами, силовими відомствами і збройними формуваннями, діючи на виконання вищевказаного злочинного наказу представників влади РФ, здійснивши повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, констатоване на найвищому юридичному рівні Резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй «Агресія проти України» A/RES/ES-11/1 від 02.03.2022, а також проміжним рішенням Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16.03.2022, крім інших

сухопутних територій та населених пунктів України, у строк до 03.03.2022 зайняли та взяли під свій контроль місто Херсон та всі населені пункти Херсонської області, тимчасово окупувавши їх території з розташованими там державними органами влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, військовими частинами та іншими об'єктами.

Так, з того часу були окуповані й органи Державної кримінально-виконавчої служби України, розташовані на території м. Херсона та Херсонської області, а саме державні установи «Північна виправна колонія (№ 90)», «Дар'ївська виправна колонія (№ 10)», «Голопристанська виправна колонія (№ 7)» та «Херсонський слідчий ізолятор».

Крім того, з метою встановлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади на територіях населених пунктів Херсонської області, які тимчасово контролюються (контролювалися) та утримуються (утримувалися) представниками окупаційної влади РФ та ЗС РФ, що підтверджується Переліком територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій, або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 (зі змінами та доповненнями), окупаційною адміністрацією та службовими особами ЗС РФ з числа громадян РФ та України, у тому числі місцевого населення Херсонської області, були сформовані незаконні органи влади, правоохоронні органи, органи місцевого самоврядування, підрозділи силового блоку тощо, які виконують (виконували) відповідні функції в інтересах окупаційної влади РФ та ЗС РФ, тим самим вчиняють (вчиняли) діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Зокрема, наказом військового коменданта Херсонської області від 07.05.2022 № 18 «Про створення управління та призначення начальника служби виконання покарань по Херсонській області» створено Управління служби виконання покарань по Херсонській області (далі – Управління), якому, згідно з цим наказом, передано в оперативне управління всі кримінально-виправні установи в регіоні та призначено на посаду начальника Управління служби виконання покарань по Херсонській області Соболева Євгена Олександровича, якому наказано у строк до 13.05.2022 розробити Положення про Управління.

Так, відповідно до розробленого Положення про Управління служби виконання покарань по Херсонській області, затвердженого військовим комендантом Херсонської області 13.05.2022 та зареєстрованого 17.05.2022 за № 50 (далі - Положення), Управління є територіальним органом виконання покарань, який здійснює у межах своїх повноважень правозастосовні функції по контролю та нагляду у сфері виконання кримінальних покарань відносно засуджених, функції по утриманню осіб, підозрюваних або обвинувачених у вчиненні злочинів, та підсудних, які перебувають під вартою, їх охороні та

конвоюванню, а також функції по контролю за поведінкою умовно засуджених та засуджених, яким судом надана відстрочка відбування покарання, та з контролю по знаходженню осіб, підозрюваних або обвинувачених у вчиненні злочинів, у місцях виконання запобіжного заходу у виді домашнього арешту та за дотриманням ними накладених судових заборон та (або) обмежень.

Тобто, окупаційною адміністрацією РФ на тимчасово окупованій території м. Херсона створено незаконний правоохоронний орган — Управління служби виконання покарань по Херсонській області, на який покладено виконання аналогічних завдань, визначених для Державної кримінально-виконавчої служби України, однак які реалізовувалися та реалізуються в інтересах окупаційної адміністрації РФ у сфері виконання кримінальних покарань.

Пунктом 10 вищевказаного Положення про Управління передбачено, що в структуру територіального органу, поміж іншого, входять підвідомчі установи: ВК «Північна виправна колонія (№ 90)», розташована за адресою: м. Херсон, вул. Некрасова, 234, ВК «Голопристанська виправна колонія (№ 7)», розташована за адресою: Херсонська область, Голопристанський район, с. Стара Збур'ївка, вул. Набережна, 1, «Слідчий ізолятор № 1», розташований за адресою: м. Херсон, вул. Перекопська, 10, ВК «Дар'ївська виправна колонія (№ 10)», розташована за адресою: Херсонська область, Білозерський район, с. Дар'ївська, ВК «Снігурівська виправна колонія (№ 5)», розташована за адресою: Миколаївська область, Снігурівський район, с. Центральне, вул. Суворова, 1, Медичний реабілітаційний центр «Золотий берег», розташований за адресою: Херсонська область, Генічеський район, с. Стрелкове.

Згідно з розділом IV Положення, начальник Управління, серед іншого, призначає співробітників на посади, віднесені до категорії старшого начальницького складу включно, співробітників (службовців) кримінально-виконавчої системи, та увільняє від вказаних посад; розподіляє обов'язки між своїми заступниками, встановлює їх повноваження з питань, віднесених до компетенції територіального органу; приймає рішення про призначення на посаду та увільнення від посади співробітників кримінально-виконавчої системи згідно з переліком (номенклатурою) посад у кримінально-виконавчій системі; видає у межах своєї компетенції накази; приймає відповідно до законодавства рішення про прийом на службу (роботу) працівників у територіальний орган та у підвідомчі йому установи, призупинення служби, звільнення зі служби осіб рядового складу, молодшого, середнього та старшого начальницького складу до підполковника внутрішньої служби включно, а також про звільнення з роботи робочих та службовців; призначає на посади та звільняє від посади керівників підвідомчих установ, інших робітників кримінально-виконавчої системи, призначення на які та звільнення від яких здійснюється начальниками територіальних органів.

Так, наказом начальника Управління Соболева Є.О. від 17.05.2022 № 2 на посаду начальника відділу режиму та нагляду Управління служби

виконання покарань по Херсонській області призначено громадянина України Балацького Євгена Григоровича. Як вбачається з наказу, підставою для призначення слугувала заява Балацького Є.Г. про прийняття на службу.

Тобто, Балацький Є.Г., будучи обізнаним про введення воєнного стану в Україні, розуміючи факт наявності збройного конфлікту на території країни та ведення РФ агресивної війни проти України, захоплення та подальшого утримання РФ території Херсонської області, зокрема, обласного центру – м. Херсона, з розташованими на ній державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та іншими об'єктами, усвідомлюючи проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади РФ, з метою утворення, функціонування та утримання на території Херсонської області та, зокрема, м. Херсона, окупаційною адміністрацією РФ системи органів державної влади РФ, у тому числі правоохоронної, задля становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю української влади, у порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Херсона, у квітні-травні 2022 року (більш точні дата, час та місце у ході досудового розслідування не встановлені), з метою переслідування своїх особистих інтересів у виді отримання владних повноважень у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території м. Херсона, погодився на пропозицію нестворених осіб з числа представників окупаційної адміністрації РФ у м. Херсоні та відповідно до наказу начальника Управління служби виконання покарань по Херсонській області Соболева Є.О. від 17.05.2022 № 2, виданого на підставі заяви Балацького Є.Г. про прийняття на службу, добровільно зайняв посаду начальника відділу режиму та нагляду незаконно створеного окупаційною владою РФ на тимчасово окупованій території м. Херсона правоохоронного органу – Управління служби виконання покарань по Херсонській області.

Обійнявши керівну посаду в Управлінні, Балацький Є.Г. у межах своїх повноважень погоджував висновки, складені за результатами проведених перевірок порушення вимог режиму відбування покарання засудженими, організовував перевірки умов утримання засуджених та підслідних осіб, оглядів та обшуків в установах виконання покарання та приймав у них участь у складі відповідних комісій, організовував внутрішній трудовий розпорядок та чергування Управління, у разі потреби виконував обов'язки начальника Управління служби виконання покарань по Херсонській області, виконував інші організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції.

Таким чином, Балацький Є.Г. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є добровільне зайняття громадянином

України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території

Крім того, досудовим розслідуванням встановлено, що Балацький Є.Г. у 2003 році розпочав службу в Державній кримінально-виконавчій службі України та з того часу займав різні посади у Північній виправній колонії.

В останнє наказом начальника державної установи «Північна виправна колонія (№ 90)» Міністерства юстиції України від 10.04.2018 № 44/ОС Балацький Є.Г. з 10.04.2018 був призначений на посаду начальника відділу нагляду і безпеки державної установи «Північна виправна колонія (№ 90)» у майора внутрішньої служби (пізніше отримав звання підполковника внутрішньої служби), на якій перебував станом на 24.02.2022 та до моменту його звільнення 26.12.2022 на підставі наказу виконувача обов'язків начальника державної установи «Північна виправна колонія (№ 90)» Міністерства юстиції України № 47/ОС-22.

Тобто, Балацький Є.Г., будучи громадянином України, займаючи посаду начальника відділу нагляду і безпеки ДУ «Північна виправна колонія (№ 90)» у званні підполковника внутрішньої служби, яке відповідно до ч. 6 ст. 14 Закону України «Про Державну кримінально – виконавчу службу України» встановлюється особам старшого начальницького складу, склавши присягу на вірність Українському народові та, серед іншого, зобов'язавшись неухильно додержуватись Конституції та законів України відповідно до ч. 4 ст. 14 Закону України «Про Державну кримінально – виконавчу службу України», будучи діючим атестованим працівником установи виконання покарань, підпорядкованій Міністерству юстиції України, та яка є правоохоронним органом згідно з ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», своїми злочинними діями, які виразились у добровільному, за власним бажанням, зайнятті посади начальника відділу режиму та нагляду Управління служби виконання покарань по Херсонській області, переслідуючи прямий умисел, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Херсона, у квітні-травні 2022 року (більш точні дата, час та місце у ході досудового розслідування не встановлені), перейшов на бік ворога та зрадив таким чином наданій на вірність державі та народові України присязі.

Перейшовши на бік окупаційної влади РФ, Балацький Є.Г., у порушення вимог Конституції та законів України, під час дії воєнного стану та збройного конфлікту, сприяв становленню та функціонуванню правоохоронної гілки окупаційної влади РФ на території м. Херсона та Херсонської області, чим спричинив шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Таким чином, Балацький Є.Г. підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості,

суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Слідчий третього слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Мелітополі

Ігор ЄРОХІН

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор відділу протидії порушенням
прав людини у правоохоронній
та пенітенціарній сферах
Херсонської обласної прокуратури

Володимир ШПИТАЛЬНИЙ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

Підозрюваному роз'яснені його процесуальні права, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

«Підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду».

Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

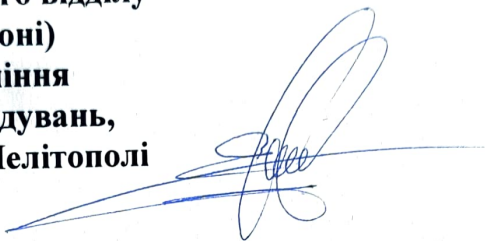
« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року.

Захисник _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий третього слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Мелітополі**

Ігор ЄРОХІН